

(11) RO 125098 B1

(51) Int.Cl.

C08H 1/00 (2006.01).

A61K 35/12 (2006.01)

(12)

BREVET DE INVENȚIE

(21) Nr. cerere: **a 2008 00441**

(22) Data de depozit: **11/06/2008**

(45) Data publicării mențiunii acordării brevetului: **30/12/2016** BOPI nr. **12/2016**

(41) Data publicării cererii:
30/12/2009 BOPI nr. **12/2009**

(73) Titular:
• BIOTEHNOS S.A., STR. GORUNULUI
NR.3-5, OTOPENI, IF, RO

(72) Inventatori:
• ROȘOIU NATALIA, ALEEA HORTENSIEI/
NR.15, BL.O 3, SC.D, ET.4, AP.78,
CONSTANȚA, CT, RO;

• MÂNZATU IOAN, STR. SANDU ALDEA
NR.49 SECTOR 1, BUCUREȘTI, B, RO;
• NIȚĂ ROXANA ANDREEA, STR.PRAVĂT
NR.20, BL.P 9, SC.7, ET.4, AP.140,
SECTOR 6, BUCUREȘTI, B, RO;
• OLARIU LAURA, BD.ION MIHALACHE
NR.42-52, BL.35, SC.B, ET.10, AP.79,
SECTOR 1, BUCUREȘTI, B, RO

(56) Documente din stadiul tehnicii:
GB 2347349 A; RO 110780 B;
US 2003023079 A1; US 2007010430 A1

(54) PROCEDEU DE OBȚINERE A UNOR GLICOZAMINOGLICANI

Examinator: dr. inginer BERCEANU ELISABETA

Orice persoană are dreptul să formuleze în scris și
motivat, la OSIM, o cerere de revocare a brevetului de
invenție, în termen de 6 luni de la publicarea mențiunii
hotărârii de acordare a acesteia

RO 125098 B1

1 Prezenta invenție se referă la un procedeu de obținere a unor glicozaminoglicani cu
2 acțiune restitutiv tisulară, antiproliferativă, biostimulatoare, anticoagulantă, antitrombotică,
3 antilipemică, antiaterosclerotică, antiinflamatoare etc., de uz uman și/sau veterinar.

4 Glicozaminoglicanii, cunoscuți și sub denumirea de mucopolizaharide [G. Douglas
5 Andersen, „Dynamic Chiropractic”, vol.16, no.II, USA, 1998], sunt lanțuri lungi de unități
6 diglucidice repetitive, formate din hexozamine (glucosamină sau galactosamină) acetilate
7 sau sulfurate și acizii uronici precum: acidul glucuronic, acidul galacturonic, acidul iduronic.
8 Glicozaminoglicanii reprezintă componenta majoritară a proteoglicanilor, care, împreună cu
9 celulele condrocite și colagenul, formează cartilajul.

10 Proteoglicanii sunt compuși extracelulari și alcătuiesc substanța fundamentală a
11 tuturor tipurilor de țesuturi conjunctive. Predomină în structura țesutului conjunctiv, a
12 membranelor celulare, a epifizei oaselor lungi, cartilajelor și ligamentelor, a mucusului
13 epitelial, a umorii vitroase, a corneei, a substanțelor mucinoase cu acțiune lubrifiantă, a
14 mucinei din mucoasa intestinală, salivă, lapte, plasmă [Șerban M., Roșoiu Al., „Substanțe
15 biologic active din organisme marine”, Ed. Academiei Române, 1992; Roșoiu N.,
16 Șerban M., Biochimie medicală, vol. I, "Principii de organizare moleculară", Ed.
17 Muntenia, 2003].

18 Sunt macromolecule liniare ce rețin cantități mari de apă datorită prezenței unui
19 număr mare de grupări acide ionizate (-COO⁻ și -O-SO₃⁻). Formează soluții coloidale, geluri,
20 care alcătuiesc un ciment intercelular flexibil, cu proprietăți lubrifiante și antișoc. În substanța
21 fundamentală a țesutului conjunctiv se află cea mai mare parte din conținutul total de apă al
22 organismului.

23 În structura proteoglicanilor, componenta glucidică majoritară (glicozaminoglicani)
24 este asociată cu componenta proteică prin legături ionice și covalente. Acești glicozaminoglicani
25 din cartilajul articular sunt constituenții majoritari ai condroitin sulfatilor (circa 55%) și
26 dermatan sulfatului (circa 40%). Acidul hialuronic reprezintă 1...10%.

27 Acidul hialuronic este o substanță cu masă moleculară mare, care se compune din
28 acid D-glucuronic și N-acetilglucosamină care se leagă în poziția β-1,3, formând unitatea
29 diglucidică repetitive, denumită acid hialobiuronic. Acidul hialuronic, singurul glicozaminoglican
30 (GAG) nesulfatat, se pare că nu este legat covalent de o moleculă proteică. El poate forma
31 însă arhitecturi moleculare "gigant" prin asamblare cu proteoglicani conținând cu precădere
32 condroitinsulfati.

33 Acidul hialuronic se găsește răspândit în substanța fundamentală a țesutului conjunctiv,
34 cartilaje, cornee, în umoarea vitroasă, în lichidul sinovial, în cordonul umbilical etc., îndeplinește
35 rol de liant tisular, acționând ca un "ciment intercelular". Calitățile structurale descrise și
36 comportarea vâsco-elastică a soluțiilor sale îl fac un bun lubrifiant și "absorbant al șocurilor".

37 Macromolecula de acid hialuronic poate fi depolimerizată, respectiv, hidrolizată
38 specific de enzima denumită hialuronidază, prezintă în spermatozoizi, veninuri, diferite
39 bacterii și țesuturi animale, ceea ce duce la alterarea capacitatei de filtru selectiv al substanței
40 fundamentale, și la expunerea țesuturilor la invazia bacteriană. Sub acțiunea hialuronidazei,
41 se rupe legătura β-1,4 dintre acidul glucuronic și N-acetilglucosamină. Biosinteza acidului
42 hialuronic are loc la nivelul fibroblastelor și are o "jumătate a timpului de reînnoire" scurtă
43 (2 zile), ceea ce impune formarea sa continuă. Concentrația de acid hialuronic crește în
44 timpul morfogenezei și a reparării tisulare. Importanța sa biologică este corelată cu aceea
45 a hialuronidazelor. În serum există o antihialuronidază (inhibitor fiziologic de
hialuronidază - PHI) care inhibă acțiunea hidrolizantă a hialuronidazei.

RO 125098 B1

Heparan sulfatul și heparina, glicozaminoglicanii sulfurați prezenți în sânge, aortă și plămâni sunt larg cunoscuți pentru acțiunea lor anticoagulantă.	1
Condroitinsulfatați sunt constituți din acizi uronici (glucuronic sau galacturonic) și N-acetyl-galactozamină pe care este grefat radicalul acidului sulfuric la -OH de la C4 sau C6; între acidul glucuronic și N-acetylgalactozamină se realizează o legătură glicozidică β -1,3, formându-se unitatea diglucidică repetitivă, denumită condrozină, care se leagă de unități similare în poziția β -1,4; aceste unități diglucidice se policondensează, formând macromolecula poliglucidică, ce se atașează electrovalent la o componentă proteică. În funcție de poziția pe care o ocupă în molecula N-acetylgalactozaminei radicalul acidului sulfuric, se întâlnesc condroitin-4-sulfatați și condroitin-6-sulfatați, sau condroitinsulfatați A și C, ambele sensibile la acțiunea hialuronidazei.	3
Se găsesc distribuiți în cartilagii, oase, tendoane, piele, aortă, cornee.	5
Numărul mare de sarcini negative din molecula condroitin sulfatailor îi consacră ca "rășini" schimbătoare de cationi, cu rol important în reglarea homeostaziei matricei cartilajului și în mineralizarea matricei osoase.	7
Proteoglicanii conținând condroitin sulfatați se asociază, prin intermediul unor proteine de legare, cu acidul hialuronic, formând agregate supramoleculare de dimensiuni foarte mari (circa 100 de molecule de proteoglicani/molecule de acid hialuronic), cu masă moleculară de ordinul sutelor de milioane.	9
Condroitinsulfatul B (CSA-B) sau dermatansulfatul conține, în locul acidului glucuronic, izomerul steric al acestuia la C5, acidul iduronic. Dermatansulfatul este un constituent principal al țesutului conjunctiv dermic; mai este prezent în tendoane, valvele cardiace, peretele vascular.	11
Heparina este un glicozaminoglican având o serie de particularități structurale din care decurg și unele particularități funktionale. Principala particularitate structurală a heparinei o constituie cantitatea importantă de grupări sulfat legate la azotul aminic (grupări N-sulfat). Sulfatarea glucozaminei este numai parțială, 50 la sută din radicalii de glucozamină fiind acetilați. Grupările O-sulfat sunt localizate în general la C6 al glucozaminei și C2 al acidului iduronic sau glucuronic.	13
Heparina se găsește în sânge, aortă și plămâni. Spre deosebire de ceilalți glicozaminoglicani, heparina nu este un component intracelular, ea fiind sintetizată în mastocitele care bordează peretele arterial în ficat, piele și plămân. Are rol de anticoagulant fiziologic al săngelui, împiedicând coagularea spontană a săngelui.	15
Heparinele au și rol de coenzimă în sistemul lipoproteinlipază din pereții capilarelor, enzimă ce acționează asupra chilomicronilor din plasmă și a lipoproteinelor cu densitate foarte joasă (producând hidroliza trigliceridelor), servind astfel la înlăturarea tulburării produse de chilomicroni, de unde și denumirea de factor de clarificare a plasmei.	17
Glicozaminoglicanii neutri sunt alcătuși din hexozamine acetilate: N-acetyl-glucozamina, N-acetylgalactozamina, oze, acid neuraminic etc. Nu conțin acizi uronici.	19
Keratansulfatați se găsesc în coarne și cartilagii sub formă de agregate cu condroitinsulfatați. În majoritate se găsesc sub formă de complecși cu proteinele din piele și țesutul conjunctiv, și prezintă asemănări cu mucoidele din salivă, tractul gastrointestinal, secrețiile nazale, chisturile ovariene și cu glicoproteidele sanguine.	21
Keratanul care nu conține acid uronic este prezent în discurile intervertebrale, în trahée și în cartilajul nazal.	23
Catabolismul proteoglicanilor, respectiv, al glicozaminoglicanilor se realizează cu participarea unor enzime specifice, cu localizare lizozomală. Prin degradarea proteoglicanilor se pun în libertate componentele structurale ale glicozaminoglicanilor (unitățile diglucidice	25
	27
	29
	31
	33
	35
	37
	39
	41
	43
	45
	47

1 repetitive) și apoi ozele, hexozaminele și acizii uronici. Degradarea proteoglicanilor decurge,
2 pe de o parte, prin hidroliza componentei proteice de către proteinaze și, pe de altă parte,
3 prin clivarea enzimatică a lanțului poliglucidic de către endoglicoizidaze, sau prin ruperea
4 lanțului sub acțiunea exoglicoizidelor, cu eliberarea progresivă de grupări glicozidice de la
5 capătul nereducător al lanțului poliglucidic. O endoglicoizidază - hialuronoglucozaminidaza,
6 denumită și hialuronidază, scindează legăturile β -1,4 între N-acetylglucosamină și acid D-
7 glucuronic din macromolecula acidului hialuronic. Această enzimă a fost inițial identificată
8 în bacterii, dar apoi s-a stabilit că este ubicuitară [Roșoiu N, Șerban M., Badiu Ghe.,
9 Biochimie clinică, "Metode și tehnici de laborator - Editura Muntenia, 2005; Roșoiu N,
10 Șerban M., "Metode și tehnici de laborator în biochimie", Editura Paralela 45, colecția
11 Vadeecum, Educațional, 2002].

12 De asemenea, radicalul superoxid (O_2^-) este implicat în depolicondensarea acidului
13 hialuronic în bolile inflamatorii ale articulațiilor. Reacția între O_2^- și H_2O_2 (ambele fiind
14 secrete de către granulocitele polimorfonucleare pe parcursul fagocitozei) conduce la
15 formarea OH⁻ (radical hidroxil) care, probabil, determină clivarea legăturii glicozidice.
16 Conversia O_2^- de către superoxiddismutază (SOD) împiedică depolicondensarea acidului
17 hialuronic.

18 Hialuronoglucozaminidaza (hialuronidaza) clivează nu numai acidul hialuronic, ci și
19 condroitinsuflați din cartilagii.

20 Prin reducerea dimensiunii moleculelor, viscozitatea gelurilor de acid hialuronic și
21 condroitinsuflați scade, devenind posibilă pătrunderea unor compuși sau corpuri străine în
22 spații intercelulare. Eliberarea hialuronidazei de către bacterii în țesuturile infectate
23 facilitează răspândirea acestora în organism.

24 În procesele degenerative, glicozaminoglicanii de tip acid (acidul hialuronic și
25 condroitinsuflați) sunt intens scindăți de hialuronidază, matricea extracelulară - substanță
26 fundamentală - a țesuturilor conjunctiv și cartilaginos fiind distrusă.

27 Glicozaminoglicanii sunt biopolimeri extrași industrial din diferite organe de la
28 animale.

29 Cererea de brevet de inventie US 2003/0023079 prezintă un procedeu de obținere
30 a unor glicozaminoglicani derivați de la heparinoizi (având în principal o puternică activitate
31 anticoagulantă și antitrombotică), pornind de la polizaharidele K5 extrase din bacteria
32 *Escherichia Coli*.

33 Cererea internațională de brevet de inventie WO 02/076475 prezintă un procedeu de
34 obținere doar a heparinei și heparinoizilor cu acțiune anticoagulantă, obținuți din pește, în
35 special din branhi, intestine, piele de la somon, dar și din alte tipuri de pește, precum: crap,
36 cod, hering, sardele, macrou, șprot și chiar din rechin, cu acțiune exclusiv anticoagulantă și
37 antitrombotică.

38 Cererea de brevet de inventie GB 2347349/2000 prezintă o compoziție farmaceutică
39 având proprietăți antiinflamatoare, ce cuprinde extract de proteine din midie (*Perna*
40 *canaliculus*) din Noua Zeelandă, și hexozamine sulfurate.

41 Această compoziție poate fi utilizată în tratamentul osteoartritelor și artritelor
42 reumatoide. Combinarea extractului de proteine din midie și hexozamine sulfurate este
43 sinergică față de efectul avut de fiecare componentă a combinației în parte, la aceeași
44 concentrație. Compoziția preferată în această inventie include un amestec omogen de pudră
45 uscată și înghețată conținând circa 66,6% extract de proteine din midie și circa 33,3% pudră
a unui glicozaminoglican, ce poate fi administrată sub formă de capsule sau tablete.

RO 125098 B1

Cererea de brevet de inventie AU 2002242861/2002 prezintă glucozaminoglicani cu activitate anticoagulantă, obținuți din branhi de pești și, mai ales, din intestine, piele, coadă și branhi de somon, precum și o metodă de tratament ce cuprinde administrarea anticoagulantului ce conține o cantitate eficace de astfel de glicozaaminoglicani.	1 3
Cererea de brevet de inventie US 20070010430, din 11.01.2007, în baza PCT/JP04/03432, prezintă proteoglicani ce conțin glicozaaminoglicani izolați din pești cartilaginoși, precum și o compoziție farmaceutică având efect antitumoral.	5 7
Cererea de brevet de inventie publicată cu nr. JP 2006089632 prezintă o metodă de obținere a unei substanțe cu activitate anticoagulantă (de tip heparină), din organisme marine, cu două etape, în care în prima se obțin glicozaaminoglicani, iar în a doua se izolează respectiva substanță.	9 11
Datele cunoscute din brevetele de inventie de mai sus au dezavantajul că fiecare dintre ele prezintă doar câte un tip de acțiune terapeutică, precum: anticoagulantă, antitrombotică, antiinflamatoare, și astfel produsele respective nu valorifică integral tot potențialul curativ pe care îl au glicozaaminoglicanii.	13 15
Problema tehnică pe care urmărește să o rezolve prezența inventie este aceea de a se obține un amestec de glicozaaminoglicani ce se pot condiționa pentru uz uman sau veterinar, având o gamă mult mai largă de acțiuni terapeutice, cu proprietăți restitutiv tisulare, antiproliferative, biostimulatoare, anticoagulante, antitrombotice, antilipemice, antiaterosclerotice, antiinflamatoare, asigurând totodată și restructurarea componentelor macromoleculare din țesuturile conjunctiv, cartilaginos și osos.	17 19 21
Soluția propusă în inventie constă într-un procedeu de obținere a unor glicozaaminoglicani cu un conținut de 45...50% condroitin sulfați, dermatan sulfat și keratan sulfat, 30...35% acid hialuronic și 10...15% heparinoizi: heparină și heparansulfat, precum și minimum 7% sulf și minimum 3% azot.	23 25
Astfel inventia se referă la un procedeu de obținere a unor glicozaaminoglicani, în care se amestecă cu apă distilată în raport 1:5 m/v organisme marine animale sau țesuturile animale conjunctive și cartilaginoase precum trahee, cordoane ombilicale, cornee, aorte, toate tocate mărunt, după care se aduce la pH = 4,5...5 cu HCl 1N, se încălzește până la fierbere, se răcește la 70°C, se adaugă NaOH 1N până la pH = 6,8, se amestecă continuu, lent, timp de 2 h, se aduce la pH = 8 cu NaOH 1N și se menține la 70°C timp de 1 h, apoi se sifonează, pentru obținerea supernatantului care se colectează, se continuă cu 3 extractii succesive cu apă distilată, în raporturile 1:3, 1:2, 1:1, la 70°C și pH = 8, apoi se concentreză extractele reunite, sub vid, la 70°C, până la 1:10 din materia primă folosită la extracție, la extractul concentrat se adaugă în raport 1:100 un preparat enzimatic digestiv, de tip pancreatină, ce conține enzime proteolitice, lipolitice și amilolitice, în principal pentru a hidroliza legăturile existente între glicozaaminoglicani și proteine, și, totodată, pentru digestia glicogenului și a lipidelor complexe, digestia enzimatică se efectuează la pH = 7,5...8 cu NaOH 1N, la 37...40°C, timp de 48 h, apoi se filtrează și se concentreză sub vid, la 70°C, în raport de concentrare 1:4...1:6, se dializează apoi la maximum 5°C față de apa curentă, timp de 96 h, până când nu se mai identifică în apa respectivă prezența aminoacizilor, dializatul se filtrează, se concentreză la volumul inițial, de dinainte de dializă, iar pentru precipitarea proteinelor nehidrolizate se adaugă o soluție de concentrație 50% acid tricloracetic, până la atingerea concentrației de 10% acid tricloracetic în amestec, se lasă în repaus la 5°C timp de 24 h, se filtrează și, pentru precipitarea glicozaaminoglicanicilor la filtrat, se adaugă de 1...3 ori în raport 5:1 v/v acetonă și se menține 24 h la 5°C, apoi glicozaaminoglicanii precipitați se filtrează și se usucă în curent de aer cald la 50...70°C, rezultând masa uscată de glicozaaminoglicani.	27 29 31 33 35 37 39 41 43 45 47

Substanța uscată este de 95...98%. Acești glicozaminoglicani au acțiune restitutivă tisulară, antiproliferativă, biostimulatoare, anticoagulantă, antitrombotică, antilipemică, antiaterosclerotică, antiinflamatoare, asigurând totodată și restructurarea componentelor macromoleculare din țesuturile conjunctiv, cartilaginos și osos, pentru uz uman sau veterinar.

Procedeul de obținere a unor glicozaminoglicani conform invenției de față prezintă următoarele avantaje, datorate grupelor de acțiuni terapeutice ale glicozaminoglicanicilor, expuse mai jos:

I. anticoagulantă, antitrombotică, antilipemică și antiaterosclerotică, în principal datorită heparinei și heparan sulfatului, care acționează ca anticoagulanți ai sângei, fiind în același timp și agenți antilipemici;

II. prevenirea dezorganizării structurale macromoleculare pentru buna funcționare a matricei extracelulare, organizarea structurală a proteoglicanicilor, precum și hidratarea avansată a acestor molecule, care formează geluri, chiar la concentrații mici, ușurând migrarea moleculelor hidrosolubile în mediul extracelular;

III. asigură restructurarea componentelor macromoleculare din țesuturile conjunctiv, cartilaginos și osos:

1) intră în constituția substanței fundamentale a țesutului conjunctiv, căruia îi conferă consistență și flexibilitate;

2) conferă rezistență mecanică și elasticitate țesuturilor în asociere cu colagenul și elastina;

3) intră în structura cartilajelor și au rol în cimentarea țesuturilor;

4) acționează ca agenți de lubrificare la nivelul articulațiilor;

5) au rol în menținerea constanței lichidelor oculare;

6) protejează mucoasele tubului digestiv de acțiunea mecanică a unor alimente, precum și de acțiunea enzimelor proteolitice;

7) prezintă eficiență în profilaxia și tratamentul osteoporozei prin transportul și fixarea calciului;

IV. antivirală și antimicrobiană, constituind o barieră contra pătrunderii în organism a microbilor și a toxinelor bacteriene;

V. antiinflamatorie, tisular restitutivă, antiproliferativă etc.

În baza acestor acțiuni terapeutice, glicozaminoglicanii obținuți conform invenției au fost condiționați sub forma unor noi produse medicamentoase de uz uman și/sau veterinar, precum: soluție injectabilă și buvabilă, capsule, gel, destinate unor noi aplicații terapeutice, față de cele cunoscute până în prezent.

În figuri sunt redate următoarele aspecte:

- fig. 1, activitatea enzimatică a MMP12 în prezența biocomplexelor de glicozaminoglicani;

- fig. 2, efectul GAG asupra viabilității celulare (exprimată prin reducerea MTS) și acțiunea citotoxică (exprimată prin eliberarea de LDH);

- fig. 3 a, b, c, inducerea apoptozei de către extractele bioactive;

- fig. 4 a, b, c, influența extractelor bioactive asupra inducerii apoptozei în linia celulară leucemică Jurkat;

- fig. 5, modularea fazei S de sinteză a celulelor tumorale de către extractele testate;

- fig. 6, influența complexelor bioactive asupra statusului oxidativ celular.

Se dau în continuare exemple de realizare a invenției.

Exemplul 1*Procedeu de obținere a glicozaminoglicanicilor*

Se amestecă 1 kg pește marin, mărunt tocat, cu 5 l apă distilată, se aduce la pH = 5 cu HCl 1N, după care amestecul se încălzește la fierbere. După răcire la 70°C se adaugă soluție NaOH 1N, pentru aducerea la pH = 6,8, se amestecă lent continuu, timp de 2 h, se aduce la pH = 8, cu NaOH 1N, și se menține la 70°C timp de 1 h. Se sifonează pentru obținerea supernatantului care se colectează, și apoi se continuă cu 3 extractii succesive, la 70°C și pH = 8, cu apă distilată în raporturile 1:3, 1:2, 1:1.

Se reunesc extractele și se concentrează sub vid la 70°C, până la raportul 1:10 față de materia primă folosită la extractie. La extractul concentrat se adaugă în raport 1:100 preparat enzimatic digestiv de tip pancreatică, ce conține enzime proteolitice, lipolitice și amilolitice (de tip Triferm), pentru a hidroliza legăturile existente între glicozaminoglicani și proteine, și, totodată, pentru digestia glicogenului și a lipidelor complexe. Digestia enzimatică se efectuează la pH = 8 cu NaOH 1N, la 38°C, timp de 48 h. Soluția hidrolizată se filtrează și se concentrează sub vid la 70°C, în raportul 1:4, apoi se dializează la maximum 5°C față de apa curentă, timp de 96 h, până când nu se mai identifică în apa respectivă prezența aminoacizilor, care se determină printr-o reacție de identificare cu ninhidrină. Dializatul se filtrează, se concentrează la volumul inițial de dinainte de dializă, iar pentru precipitarea proteinelor nehidrolizate, se adaugă o soluție de concentrație 50% acid tricloracetic, până la atingerea concentrației de 10% acid tricloracetic în amestec. Se lasă în repaus la 5°C timp de 24 h, se filtrează, se adaugă peste filtrat acetonă în raport 5:1 v/v și se menține 24 h la 5°C. Apoi glicozaminoglicanii precipitați se filtrează și se usucă în curent de aer cald la 60°C, rezultând masa uscată de glicozaminoglicani.

Glicozaminoglicanii obținuți se caracterizează printr-un conținut de: 49% condroitin sulfați, dermatan sulfat și keratan sulfat, 33% acid hialuronic și 12% heparinoizi (heparină și heparan sulfat). Acest amestec conține 7,5% sulf și 3,5% azot. Substanța uscată este de 96%.

Identificarea și dozarea glicozaminoglicanicilor obținuți s-a realizat conform metodelor US Pharmacopoeia 30, prin electroforeza orizontală pe folie de acetat de celuloză, respectiv, titrare automată cu senzor fototrodă.

Exemplul 2*Studii privind activitatea biologică și farmacologică a biocomplexelor pe bază de glicozaminoglicani*

În studiile tehnologice efectuate în vederea obținerii unui complex bioactiv cu conținut ridicat în glicozaminoglicani, au fost izolate și extracte intermediare, cu grade diferite de purificare, ce au fost testate din punct de vedere fizico-chimic, biologic și farmacologic. Astfel, pe lângă glicozaminoglicanii revendicați în prezența CBI, cu un conținut de 45...50% condroitin sulfați, dermatan sulfat și keratan sulfat, 30...35% acid hialuronic și 10...15% heparinoizi (codificat GAG), au fost testate și extracte alcătuite din glicozaminoglicani minimum 60%, aminoacizi 3,5÷12% (din care aminoacizi esențiali 2÷6,5%: valina, leucina, izoleucina, treonina, metionina, lizina, fenilalanina, triptofan), acizi grași polinesaturați 1÷2% (din care acizi grași esențiali: acid linoleic, acid arahidonic), vitamine (mezoinozitol), glicerofosfați, creatinină, săruri minerale (calciu, potasiu, fier, magneziu, seleniu, nichel, cupru, siliciu) (codificate E4V1 și E4V2).

Prin teste *in vitro* și *in vivo*, a fost investigată intervenția biocomplexelor la nivelul:

- enzimelor degradative, de tipul hialuronidazei, colagenazei, elastazei;

- formării fibrilelor de colagen;

- viabilității celulare;

- statusului oxidativ în sisteme acelulare și celulare;

- proceselor inflamatorii;

- leziunilor hepatice induse experimental.

1

3

5

7

9

11

13

15

17

19

21

23

25

27

29

31

33

35

37

39

41

43

45

47

49

51

1   *Determinarea acțiunii antihialuronidazice*

3   În procesele degenerative, mucopolizaharidele acide, glicozaminoglicanii (acidul
 5   hialuronic și condroitinsulfatii legați de proteine) sunt intens depolimerizate de hialuronidază,
 7   distrugându-se astfel substanța fundamentală a țesutului conjunctiv, "liantul tisular",
 "cimentul intercelular". În stare de sănătate, procesul de proliferare este controlat de
 prezența în țesuturi și sânge a unei substanțe numite inhibitor fiziologic de hialuronidază
 (PHI), care scade drastic în bolile degenerative.

9   Considerând că proliferarea celulară depinde de depolimerizarea substanței
 fundamentale de către hialuronidaza celulară, rezultă două căi de control terapeutic al bolilor
 în care proliferarea celulară excesivă este o trăsătură caracteristică:

11   1. creșterea rezistenței substanței fundamentale la depolimerizarea enzimatică, sau
 13   regenerarea substanței fundamentale prin administrarea de profactori necesari biogenezei
 mucopoliglucidelor (glicozaminoglicanicilor) și a proteoglicanicilor, deci a acidului hialuronic și
 condroitinsulfatilor;

15   2. neutralizarea directă a hialuronidazei celulare, prin scăderea producerii sale de
 către celule, sau prin inhibarea acțiunii sale depolimerizante, care oferă posibilități
 terapeutice mai rapide.

19   Evaluarea influenței complexelor bioactive pe bază de glicozaminoglicani asupra
 21   activității enzimatiche a hialuronidazei s-a efectuat prin metoda spectrofotometrică cu N-acetil-
 23   glucozamină. Acidul hialuronic este scindat în prezența hialuronidazei, punând în libertate
 resturi de N-acetil-glucozamină ce sunt evidențiate spectrofotometric, la lungimea de undă
 585 nm. Rezultatele, prezentate în tabelul 1, evidențiază faptul că, prin acțiunea puternică
 de inhibare a hialuronidazei, GAG previn dezorganizarea matricei extracelulare, exercitând
 o puternică acțiune antiproliferativă.

25   *Tabelul 1*
 27   *Activitatea antihialuronidazică a biocomplexelor de glicozaminoglicani*

Substanță	Concentrație (μ g/ml)	Activitate enzimatică	% inhibiție
Extract E4V2	5	1,827 $\pm$ 0,020	4,7
	10	1,614 $\pm$ 0,005*	12,8
	20	1,210 $\pm$ 0,011*	27,1
	40	0,711 $\pm$ 0,009*	51,3
	80	0,266 $\pm$ 0,008*	61,8
Extract GAG	5	1,684 $\pm$ 0,017	10,6
	10	1,582 $\pm$ 0,012*	15,8
	20	1,109 $\pm$ 0,009*	34,2
	40	0,392 $\pm$ 0,008*	79,1
	80	0,150 $\pm$ 0,006*	92,4
Fără compuși biologici activi	-	1,887 $\pm$ 0,006	-

45   *p<0,05 (vs. control)

Determinarea activității metaloproteinazelor din matrixul extracelular	1
Metaloproteinazele din matricea extracelulară joacă un rol important în remodelarea tisulară asociată diferitelor procese fiziologice sau patologice, precum: morfogeneza, angiogeneza, repararea țesuturilor, ciroză, artrită și metastaze [Martel-Pelletier și colab., 2001].	3
a. Determinarea activității colagenazei (MMP1)	5
Colagenul este degradat <i>in vivo</i> și <i>in vitro</i> de către enzime specifice, denumite colagenaze, considerate la început de origine bacteriană (<i>Clostridium</i>), și identificate ulterior în țesuturile animale și umane produse de celulele epiteliale și endoteliale.	7
	9

Tabelul 2

Activitatea de inhibare a colagenazei (MMP1)

Proba testată	Concentrație (μg/ml)	Activitate enzimatică (unități/mg proteină)	% inhibiție	
Extract E4V2	40	1,205 ± 0,005**	26,81	13
	80	1,122 ± 0,004**	31,85	15
Extract GAG	40	1,033 ± 0,005**	37,14	17
	80	0,992 ± 0,005**	40,01	19
Fără compuși biologici activi	-	1,648 ± 0,007	-	21

Activitatea enzimatică a colagenazei a fost determinată printr-o metodă spectrofotometrică continuă, ce utilizează ca substrat 2-furanacryloyl-L-leucylglycyl-L-proyl-L-alanine (FALGPA, substrat specific colagenazei). Protocolul presupune măsurarea scăderii absorbanței substratului la 345 nm (maximum de absorbție a FALGPA).

b. Determinarea activității elastazei (MMPI 2)

Elastaza secretată de pancreasul exocrin degradează specific fibrele elastice din artere și tendoane, diminuând proprietățile elastice și termoelastice ale acestora. Activarea acestei elastaze este un punct critic în distrugerea matricei extracelulare reprezentată de colagen fibrilar și nefibrilar, fibronectină și laminină, elastină (Ishiguro și colab. 2001); de asemenea, această enzimă procesează angiotensina și TNF-α, fiind implicată în procese cum ar fi vindecarea plăgilor, angiogeneza, apotoza, dar și în boli cum ar fi scleroza multiplă, artrita, ateroscleroza, cancer și metastaze.

Evaluarea activității acestei enzime în prezența biocomplexelor de glicozaminoglicani s-a făcut utilizând peptida 7-metoxicumarin-4-acetyl-Arg-Pro-Leu-Ala-Leu-Trp-Arg-L-α, β-diamino-propionil (2,4 dinitrofenil) amida.

Rezultatele prezentate în fig. 1 ne arată că cele două extracte pe bază de glicozaminoglicani (E4V2 și GAG) în concentrații de 20÷100 μg/ml inhibă semnificativ activitatea colagenazei și elastazei.

Formarea fibrilelor de colagen

Formarea fibrilelor de colagen este un proces de autoasamblare ce poate fi modulat de o varietate de macromolecule ce includ: anumiți glicozaminoglicani, proteoglicani și glicoproteine. Acestea modulează cinetica asamblării, precum și diametrul fibrilelor de colagen formate.

Pentru testare, a fost ales un model experimental *in vitro*, realizat în medii acelulare, ce reproduce procesul de formare a fibrilelor de colagen morfologic identic cu cel sintetizat în culturile de țesuturi (Kvist, 2006, Salchert, 2004). Pentru evidențierea oricărui efect asupra matrixului de colagen, se monitorizează creșterea turbidității soluției de colagen în prezența substanțelor investigate.

Tabelul 3

	Durata de monitorizare [minute]			
	360		800	
Temperatura [°C]	26	37	26	37
Apa (ΔA)	0,003	0,004	0,009	0,025
Vitamina C (ΔA)	0,009	0,020	0,018	0,074
GAG (ΔA)	0,005	0,013	0,042	0,080

Rezultatele testului au evidențiat faptul că formarea fibrilelor de colagen este un proces dependent atât de temperatură, cât și de concentrația de complex bioactiv (GAG) din sistem. Totodată, creșterea concentrației de extract în mediul testat influențează în mod favorabil formarea fibrilelor de colagen, efectul fiind cu mult mai mare decât cel produs de vitamina C - cunoscută ca potențiator al acestui proces.

Determinarea acțiunii antioxidantane *in vitro*

Metoda spectrofotometrică indirectă de evaluare a activității antioxidantane totale utilizând DPPH (1,1-diphenyl-2-picrylhydrazyl), ca sistem de generare a radicalului liber stabil, presupune măsurarea scăderii absorbanței la lungimea de undă 517 nm (maximum de absorbție a DPPH-ului), ce este proporțională cu concentrația de radicali liberi, reduși din soluție. Gradul activității de reducere a radicalului în prezența antioxidantului este calculat ca procent de inhibiție, determinându-se valoarea EC50 (tabelul 4).

Tabelul 4

Influența complexelor bioactive asupra DPPH

	mg/ml	E4V1		E4V2		GAG	
		Absorbantă	% inhibiție	Absorbantă	% inhibiție	Absorbantă	% inhibiție
Proba 1	0,006	0,390	4,263	0,402	0,618	0,361	14,516
Proba 2	0,013	0,386	5,062	0,395	2,349	0,289	31,365
Proba 3	0,02	0,374	8,023	0,687	4,425	0,240	43,168
Proba 4	0,036	0,378	10,466	0,380	9,957	0,120	71,584
Proba 5	0,119	0,334	20,921	0,352	16,682	0,011	97,395
EC50		0,381		0,553		0,037	

Având în vedere faptul că vitamina C, cunoscută fiind ca un antioxidant puternic, prezintă valoarea EC50 = 10 µg/ml, extractele E4V1, E4V2 prezintă activitate antioxidantă moderată, iar extractul GAG (EC50 = 37 µg/ml) are o activitate puternic antioxidantă.

<i>Teste in vitro în sisteme celulare</i>	1
Realizarea acestor teste s-a efectuat pe material biologic constând din linia celulară standardizată HUVEC.	3
HUVEC sunt celule endoteliale normale din vena ombilicală umană, utilizate la studii de transport macromolecular, coagularea săngelui, fibrinoliză; sunt responsabile de stimularea citokinelor la exprimarea moleculelor de adeziune celulară.	5
a. <i>Determinarea viabilității celulare prin teste de citotoxicitate (MTS și LDH)</i>	7
Distrugerea celulară este inevitabilă ca rezultat al pierderii abilității celulei de a menține și asigura energie pentru activitatea metabolică a funcției și creșterii celulei. Estimarea activității metabolice celulare se bazează pe activitatea mitocondrială. Pentru aceasta, celulele sunt incubate cu un substrat colorat (MTS, MTT), utilizând kit-ul CellTiter 96® Aqueous Non-Radioactive Cell Proliferation Assay. LDH este o enzimă citosolică stabilă eliberată în celulă în condiții de stres (toxicitate a mediului de cultură). În condiții de liză celulară, aceasta se regăsește în supernatantul de cultură. Concentrația ei se măsoară spectrofotometric, ca urmare a unei reacții de conversie a unei sări de tetrazoliu (MTS) într-un compus de tip formazan, de culoare roșie. Conversia MTS în formazanul solubil în apă are loc sub acțiunea enzimelor (dehidrogenaze) care se găsesc în celulele metabolic active. Cantitatea de formazan produsă, măsurată ca absorbantă la 490 nm, este direct proporțională cu numărul de celule vii din cultură. Din moment ce aceste celule care proliferează sunt mai active decât cele care nu proliferează, metodele sunt potrivite nu numai pentru determinarea viabilității celulare și citotoxicitatea factomediată, ci și pentru determinarea activării și proliferării celulare.	9
Evaluarea citotoxicității extractelor obținute, în vederea investigării intervenției acestora asupra statusului oxidativ celular, utilizând linia celulară HUVEC, a evidențiat următoarele aspecte (fig. 2): concentrațiile succesive de GAG (1/500, 1/1000, 1/1500) sunt bine tolerate de linia celulară HUVEC, după 48 h de cultivare, cele 2 teste de citotoxicitate utilizate demonstrând o comportare similară martorului de cultură.	11
Testele de acțiune specifică (inducerea apoptozei și modularea ciclului celular în linia standardizată de limfoblaste T leucemice umane - Jurkat) evidențiază următoarele aspecte (fig. 3 a, b, c):	13
- apoptoza timpurie este indusă cu precădere de către E4V1 (substanța 1) în raport invers proporțional doză/efect, și de către E4V2 (substanța 2) în maniera doză efect;	15
- apoptoza târzie este indusă preponderent de către complexul E4V1 (substanța 1), confirmând datele de citotoxicitate obținute anterior, urmată de GAG. Complexul E4V2 (substanța 2) prezintă valori apropiate de cele martor;	17
- necroza este determinată cu preponderență de E4V1 (substanța 1), în proporție semnificativă, corelată cu diluțiile utilizate. Complexul E4V2 (substanța 2) are procente similare cu martorul, demonstrând încă o dată caracterul netoxic al acestuia. Creșterea procentului de celule necrozate nu este semnificativă în raport cu martorul;	19
- se remarcă acțiunea extractului E4V2 (substanța 2) care induce apoptoza timpurie într-o manieră doză-efect în linia leucemică standardizată - Jurkat, fără a fi toxică la nivel de celulă;	21
- E4V1 (substanța 1) are un caracter toxic, iar GAG nu are o influență semnificativă asupra inducerii apoptozei în linia celulară JURKAT (fig. 4 a, b, c);	23
- modularea fazei S de sinteză a celulelor tumorale este decisivă în testarea unor compuși cu potențială acțiune anti-neoplazică. Astfel, E4V1 (substanța 1) și GAG se dovedesc active în acest sens, în special la diluția 1/500 (fig. 5). În concluzie, corelând rezultatele testelor de citotoxicitate și acțiune specifică, s-au demonstrat următoarele efecte:	25
- GAG este o substanță lipsită de toxicitate, dar fără efecte marcante de inducere a apoptozei; în schimb produce scăderea ratei de sinteză ADN, în special în diluția 1/500;	27
	29
	31
	33
	35
	37
	39
	41
	43
	45
	47
	49

- ca acțiune terapeutică, se recomandă atât GAG 1/500 pentru reducerea fazei de sinteză celulară, cât și E4V2 1/500 pentru inducerea apoptozei timpurii, ambele fiind lipsite de toxicitate.

b. *Determinarea statusului oxidativ celular*

Testele s-au axat pe determinarea prin citometrie în flux a stresului oxidativ celular exprimat în apă oxigenată eliberată intracelular, prin marcare fluorescentă cu dihidrorhodamină. S-au analizat celule endoteliale din linia standardizată HUVEC, atât în privința nivelului intracelular de apă oxigenată în celule nestimulate, cât și pentru celule stimulate cu TNF- α , un promoter clasic de inflamație.

Astfel, rezultatele obținute în cadrul testului evidențiază influența complexelor bioactive pe bază de glicozaminoglicani asupra stresului oxidativ cellular. După cum se observă din fig. 6, diminuarea stresului oxidativ a fost influențată atât de compoziția extractelor, cât și de concentrația lor în mediu. Se observă că extractele E4V1 și E4V2 în concentrații de 1/1000 induc o diminuare a stresului oxidativ comparabilă cu cea indusă de diclofenac.

Testarea acțiunii antiinflamatorii

Stabilirea acțiunii antiinflamatorii s-a realizat prin evaluarea inhibiției edemului labei de şobolan indus de o soluție de caragenină 2% (Winter și colab., 1962). Experimentul a fost realizat pe şobolani albi Wistar, musculi cu greutatea de 80...100 g. Animalele au fost ținute la post (cu apă) cu 12 h înainte de testare, au fost individualizate prin semne colorate și repartizate în loturi (6 şobolani/lot) după cum urmează:

- lot martor - animalelor li s-a administrat ser fiziologic și agentul flogistic;
- lot martor - pozitiv - animalelor li s-a administrat diclofenac sodic (50 mg/kg g.c.) și agentul flogistic;
- lot tratat - animalelor li s-a administrat substanța de cercetat (750 mg/kg g.c.) și agentul flogistic.

Soluțiile (cu excepția agentului flogistic) s-au administrat intraperitoneal (i.p.), în cantitate de 1 ml/kg g.c. S-a măsurat la toate animalele volumul inițial al labei posterioare drepte, prin determinare pletismometrică, după care s-a administrat i.p. serul fiziologic, substanța de cercetat și, respectiv, diclofenac (antiinflamator de referință). După 30 min, animalelor li s-a administrat intra-plantar 0,1 ml soluție de caragenină 2%. S-au făcut determinări pletismometrice (măsurarea volumului labei posterioare drepte) la intervale de 1, 2, 3, 4 și 24 h de la administrarea agentului flogistic.

Rezultatele obținute (tabelul 5) evidențiază faptul că extractul testat manifestă acțiune antiinflamatorie (81,4% la 24 h), comportându-se asemănător cu diclofenacul (83,7%). Aceasta face parte din clasa antiinflamatoarelor nesteroidiene care exercită acțiuni complexe asupra procesului inflamator: interferează cu sinteza prostaglandinelor, au acțiune antihialuronidazică, diminuează formarea și acțiunea unor peptide (bradikinina).

Tabelul 5

Efectul antiinflamator al extractului GAG asupra edemului labei de şobolan indus experimental

Tratament	Efect antiinflamator (%)				
	1 h	2 h	3 h	4 h	24 h
Diclofenac	-	19,7	67,5	66,1	83,65
Extract GAG	-	13,1	59,8	67,4	81,4

RO 125098 B1

Testarea activității hepatoprotectoare	1
Intervenția complexului bioactiv pe bază de glicozaminoglicani (GAG) asupra peroxidării lipidice și activității enzimatiche a catalazei a fost evaluată atât în condiții normale, cât și în condiții de stres oxidativ induc prin administrare de tetrachlorură de carbon (CCl4).	3
În cadrul testului au fost utilizati șobolani Wistar masculi, cu o greutate medie de aproximativ 200 g. Animalele au fost ținute în condiții de climă controlate, cu un ciclu lumină-întuneric de 12 h, și au primit hrană standard pentru rozătoare și apă <i>ad libitum</i> .	5
Inducerea experimentală a stresului oxidativ a fost realizată prin administrarea intra-peritoneală de CCl4 sub formă de soluție 50% în ulei vegetal, în doză de 1 ml/kg greutate corporală.	7
Substanțele testate au fost preparate sub formă de soluții injectabile în ser fiziologic, și au fost administrate intraperitoneal în volum de 1 ml/kg.	9
Şobolanii au fost împărțiți în loturi de câte 12 animale, după cum urmează:	11
- Lot 1 - șobolani martor tratați cu ser fiziologic 1 ml/kg g.c., i.p. (MS);	13
- Lot 2 - șobolani tratați cu complex bioactiv pe bază de glicozaminoglicani în doză de 25 mg/kg g.c. (GAGdm);	15
- Lot 3 - șobolani tratați cu complex bioactiv pe bază de glicozaminoglicani în doză de 50 mg/kg g.c. (GAGDM);	17
- Lot 4 - șobolani tratați cu Arginină soluție injectabilă în doză de 50 mg/ml/kg g.c. (Hep).	19
Pentru a putea urmări efectul administrării substanțelor testate atât în condiții normale, cât și în condiții de stres oxidativ induc la nivel hepatic, tratamentul a fost efectuat timp de 10 zile consecutive, după care jumătate din efectivul de animale a fost sacrificată. Celelalte animale au primit, în cea de-a 11-a zi, CCl4 și, la o oră după administrarea acesteia, au continuat tratamentul cu produsele investigate, timp de încă șapte zile.	21
Evaluarea toxicității induse la nivelul ficatului a fost realizată atât prin cuantificarea statusului peroxidării lipidice (prin dozarea malondialdehidei, MDA) și a activității enzimatiche a catalazei în omogenate totale, cât și prin examinarea histopatologică a țesutului hepatic.	23
Rezultatele testelor privind intervenția GAG la nivel hepatic, în condiții normale și de stres oxidativ, au evidențiat următoarele aspecte (tabelul 6):	25
- în condiții normale (înaintea administrării de CCl4), GAG induce o diminuare a statusului peroxidării lipidice, într-o manieră doză-efect, fiind semnificativă în cazul administrării unei doze de 50 mg GAG /kg g.c. ($p < 0,001$ vs. martor), comparabilă cu cea inducă de arginină perfuzabilă;	31
- scăderea conținutului de MDA este evidențiată și în cazul animalelor care au fost intoxicate cu tetrachlorură de carbon, remarcându-se efectul superior al GAG 50 mg/kg g.c. ($p < 0,001$ vs. martor) comparativ cu arginină ($p < 0,05$ vs. martor);	33
- în ceea ce privește activitatea enzimatică a catalazei din ficatul de șobolan, administrarea de GAG induce o stimulare semnificativă a acesteia, dependentă de doză; acesta este efectul maxim în cazul loturilor tratate cu GAG 50 mg/kg g.c. ($p < 0,001$ vs. martor) și GAG 25 mg/kg g.c. fiind comparabil cu cel induc de arginină ($p < 0,001$ vs. martor), atât în condiții normale, cât și de stres oxidativ;	35
- datele obținute demonstrează că există o corelație directă între inhibarea proceselor de peroxidare lipidică și procesul de stimulare a activității catalazei, evidențind proprietățile antioxidantă la nivel hepatic ale glicozaminoglicanilor obținuți conform inventiei;	39
- din punct de vedere al aspectului histopatologic, deși nu s-au evidențiat modificări structurale ireversibile, rezultatele obținute arată că protecția maximă a fost oferită de administrarea GAG în doză de 25 mg/kg g.c.	41
	43
	45
	47

Tabelul 6

Peroxidarea lipidică și activitatea enzimatică a catalazei din omogenate totale de ficat de şobolan

Tip analiză	Omogenat ficat			
	Peroxidare lipidică		Catalază	
Substanță testată	fără CCl ₄	cu CCl ₄	fără CCl ₄	cu CCl ₄
Martor	0,7825 ± 0,04750	1,65 ± 0,109	30,10 ± 1,09	10,71 ± 1,13
GAGdm	0,5600 ± 0,0600	1,03 ± 0,179	73,06 ± 2,34**a	100,7 ± 1,33***a
GAG DM	0,2745 ± 0,0155***a	0,505 ± 0,031**a' ***b	160,83 ± 3,29***a	179,65 ± 2,67***a***b
Arginină	0,1045 ± 0,0055***a	0,91 ± 0,024*a	177,90 ± 2,686***a	106,01 ± 3,61 ***a

*** - p < 0,001; ** - 0,001 < p < 0,01; * - 0,01 < p < 0,05; a - vs mator, b - vs. GAG dm

Rezultatele testelor efectuate demonstrează faptul că GAG inhibă activitatea hialuronidazei, elastazei și colagenazei - enzime ce intervine în procesele degradative ale țesuturilor conjunctiv, cartilaginos și osos, contribuind astfel la refacerea matricei extracelulară, are efect antiproliferativ la nivel de celulă transformată malign (JURKAT), inhibând sinteza ADN în cadrul ciclului de diviziune celulară, și diminuează efectele proceselor oxidative și inflamatoare ce intervin în bolile degenerative (precum osteoartrita) și patologia sistemului cardio-vascular (hiperlipidemii, ateroscleroză).

RO 125098 B1

Revendicare

Procedeu de obținere a unor glicozaminoglicani, **caracterizat prin aceea că** se amestecă organismele marine animale sau țesuturile animale conjunctive și cartilaginoase, precum trahee, cordoane ombilicale, cornee, aorte, toate tocate mărunt, cu apă distilată în raport de 1:5 m/v, după care amestecul se aduce la pH = 4,5..5 cu HCl 1N, se încălzește până la fierbere, se răcește la 70°C, se adaugă NaOH 1N până la pH = 6,8, se amestecă continuu, lent, timp de 2 h, se aduce la pH = 8 cu NaOH 1N, și se menține la 70°C, timp de 1 h, apoi se sifonează, pentru obținerea supernatantului care se colectează, se continuă cu 3 extracții succesive cu apă distilată, în raporturile 1:3, 1:2, 1:1, la 70°C și pH = 8, apoi se concentrează extractele reunite, sub vid, la 70°C, până la 1:10 din materia primă folosită la extractie, la extractul concentrat se adaugă în raport 1:100 un preparat enzimatic digestiv, de tip pancreatină, ce conține enzime proteolitice, lipolitice și amilolitice, în principal pentru a hidroliza legăturile existente între glicozaminoglicani și proteine, și, totodată, pentru digestia glicogenului și a lipidelor complexe, digestia enzimatică se efectuează la pH = 7,5...8 cu NaOH 1N, la 37...40°C, timp de 48 h, apoi se filtrează și se concentrează sub vid, la 70°C, soluția hidrolizată, în raport de concentrare 1:4...1:6, se dializează apoi la minimum 5°C față de apa curentă, timp de 96 h, până când nu se mai identifică în apa respectivă prezența aminoacizilor, dializatul de filtrează, se concentrează la volumul inițial de dinainte de dializă, iar pentru precipitarea proteinelor nehidrolizate, se adaugă o soluție de concentrație 50% acid tricloracetic CCl_3COOH , până la atingerea concentrației de 10% acid tricloracetic în amestec, se lasă în repaus la 5°C, timp de 24 h, se filtrează și, pentru precipitarea glicozaminoglicanicilor, se adaugă la filtrat acetonă de 1...3 ori, în raport de 5:1 v/v, și se menține 24 h, la 5°C, apoi glicozaminoglicanii precipitați se filtrează și se usucă în curent de aer cald la 50...70°C, rezultând o masă uscată de glicozaminoglicani cu un conținut de 45...50% condroitinsulfati, dermatan sulfat și keratan sulfat, 30...35% acid hialuronic și 10...15% heparioizi: heparină și heparan sulfat, precum și minimum 7% sulf și minimum 3% azot.

RO 125098 B1

(51) Int.Cl.

C08H 1/00^(2006.01),

A61K 35/12^(2006.01)

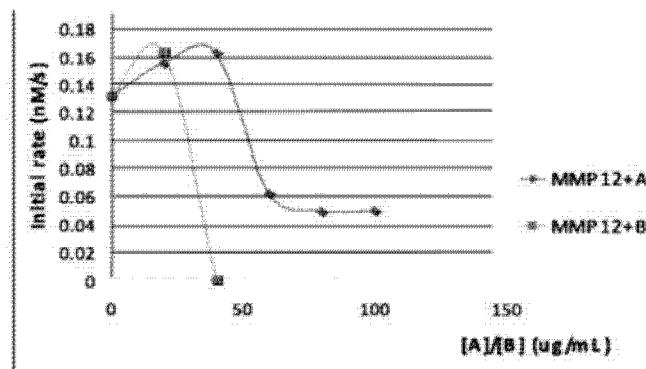

Fig. 1

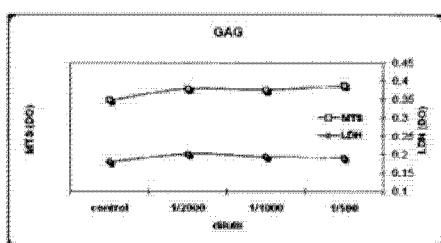

Fig. 2

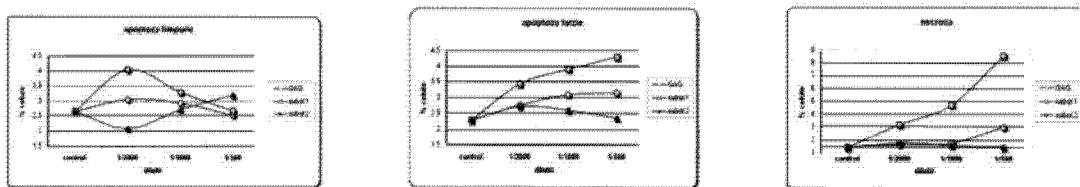

Fig. 3. a, b, c

(51) Int.Cl.

C08H 1/00 (2006.01),

A61K 35/12 (2006.01)

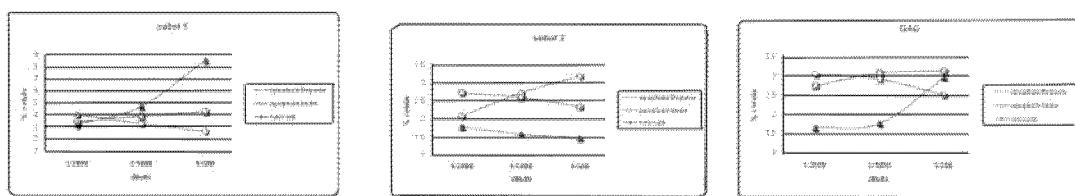

Fig. 4. a, b, c

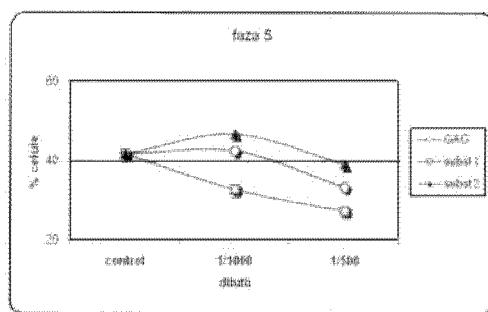

Fig. 5

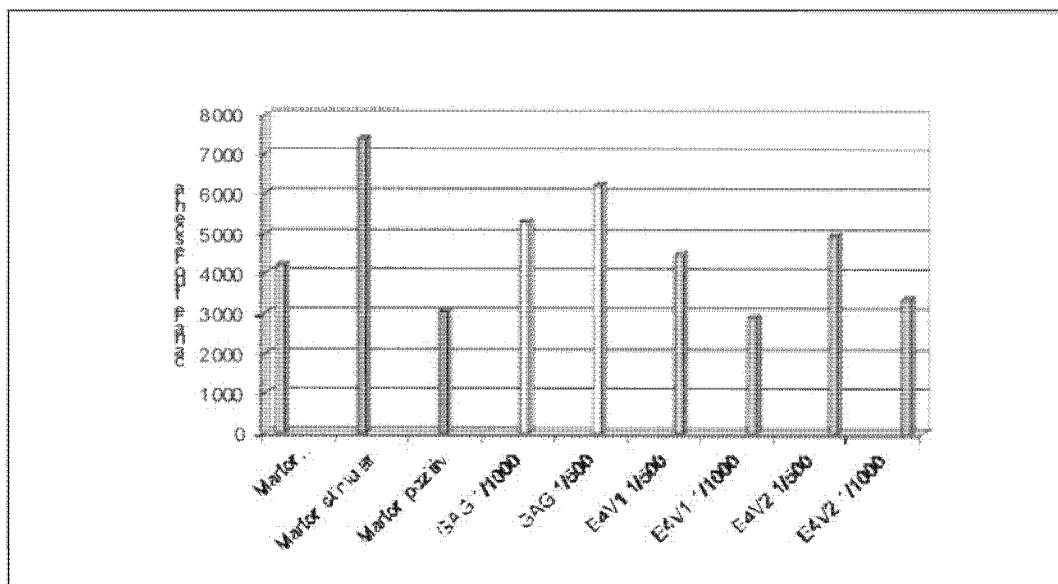

Fig. 6

Editare și tehnoredactare computerizată - OSIM
Tipărit la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci
sub comanda nr. 563/2016